

ger mig om. Det er ikke uvilje, men jeg kender faktisk ikke planen.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var bemærkningen fra hr. Vesselbo om, at man havde jo også sat ting i gang for at finde ud af, hvordan man nu løste de her problemer billigt muligt, og jeg bemærkede også, at ministeren sagde det. Det var en af de ting, jeg ikke nåede i min ordførertale.

Det er jo en mærkelig rækkefølge at fyre eksperterne og nedlægge forskningen og rydde op i alle ting, og så sige: Nu sætter vi en undersøgelse i gang for at finde ud af, hvad der er godt, og hvad der er skidt.

Når man nu har de forskermiljøer og de mennesker siddende rundt omkring, var det vel rigtigst, at man så lige tog et indsug og undersøgte tingene først: Hvad er det nu nyttigt at gøre? Og så tage stilling, når man har fundet ud af det.

Men det er jo, fordi man har taget stilling på forhånd, det kan hr. Vesselbo lige så godt bekræfte, man har jo taget stilling til, at vedvarende energi og forskning i nye energiformer osv. ikke er noget, man tror på. Man vil ud og lave Joint Implementation og handle med varm luft.

Og så skal jeg i øvrigt lige sige, da jeg jo har haft min ordførertale, at det forslag til vedtagelse, der er fremsat af regeringen, er nøjagtig ligesom de kvoter, man vil handle med: Det er varm luft. Derfor kan vi ikke tilslutte os det.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Ja, det er jo ikke så tit, at man sådan lige går ind i debatten, men jeg er nødt til at gøre det, når jeg oplever, at hr. Keld Albrechtsen citerer et Ritzau-telegram om de meldinger, som statsministeren er kommet med.

Jeg synes, at når man citerer, skal man citere betydeligt mere fra telegrammet, for jeg må fastholde, at når jeg læser, hvad det er, statsministeren er citeret for, så er det fuldstændig i overensstemmelse med det, miljøministeren har sagt i dag, nemlig at vi har en plan, som vi arbejder med, vi har tre udvalg, der sidder og arbejder med tingene. Nu må vi se, og jeg tror endda, jeg brugte ordene »hvor«, »hvornår«, »hvad« og »hvor meget«. Det er klart, at heri bliver det bare nævnt, at regeringen afsætter mindst 130 mio. kr. i Øststøtten til Joint Implementation; det kan altså være mere. Derfor vil jeg sige: Det hænger altså fuldstændig sammen.

Jeg kan godt forstå, at man kan have nogle holdninger, at man kan være enig eller uenig, men jeg må sige, at det, der står heri, kan for mig at se, når jeg kigger hervedad, kun læses, som at det er nogle eksempler, som jeg er fuldstændig enig i, og at man i øvrigt stadig væk må afvente den endelige strategi, og det er den, der kommer frem, når de tre udvalg afleverer deres rapporter.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes faktisk, at ministeren har ret, for jeg hørte nemlig godt de signaler i ministerens svar-tale, at der var tale om at lave Joint Implementation i Østeuropa osv.; det kunne man tydeligt høre, så der er ikke noget forkert i dét.

Det, jeg skal kritisere, hvis jeg skal kritisere det, der er refereret i Ritzau-telegrammet, i det omfang det er rigtigt, er det, at man kalder det Øststøtte, når man går ind og løser sine CO₂-problemer i Østeuropa. Jeg kan godt se, at det er at få to problemer løst for den samme krone. Men det er ikke særlig hæderligt, og det er ikke noget, der forbedrer miljøet en hel masse.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

For nu at blive lidt ved Ritzau vil jeg sige, at der er faktisk en anden ting, der er interessant i det Ritzau-telegram, og det er, at det er omtalt, at statsministeren skulle have sagt, at en krone brugt i Østeuropa eller i ulande giver 4 til 10 gange så stor effekt som en krone brugt i Danmark.

Det er en udtalelse, jeg studser meget over. Mig bekendt er det sådan, at en af årsagerne til, at regeringen ikke kan fremlægge en plan nu, er, at den faktisk har brug for lidt mere tid til at sidde og arbejde på, hvad det egentlig er for nogle reelle skyggepriser, vi taler om på det her område.

Så jeg vil gerne bede miljøministeren om at komme herop og enten sige, at han er enig i, at det her er størrelsesordenen, eller at det faktisk er mere løst, og at man faktisk ikke er fuldstændig klar over, hvad det er for en størrelsesorden, man taler om, når man taler om det ene virkemiddel i forhold til det andet. For hvis man var det, ville jeg sige, at så behøver man da ikke længere tid til at lave den plan; så kunne man jo sådan set præsentere den her i løbet af foråret.

Kl. 17.20